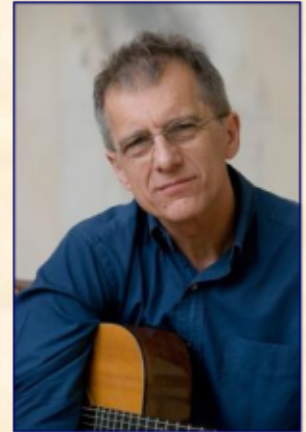

Iskolánk két diákja, *Király Orsolya* és *Kóródi Rebeka* is szerepelt a szeptember 19-20-án megrendezett „*Én itt vagyok – Üzenet Új-Huligániából*” *Baka István Kárpát-medencei vers-, énekelt vers-, prózamondó versenyen*. Bár előkelő helyezést nem sikerült szerezni, sok élménnyel gazdagodtak. Részt vettek a Kiszínházban *Jordán Tamás* és *Huzella Péter Yorick utolsó monológja* című estjén is, amelyet *Baka Istvánné* felkérésére állított össze a két művész. Riportereink kérésére *Huzella Péter* vállalt egy rövid beszélgetést.

Fotó: facebook

– *Ki hívta meg erre az estre, és ismerte-e személyesen Baka Istvánt?*

– Ismerem Baka Istvánné Tündét, de Istvánt nem ismerhettem személyesen. Azonban Zalán Tibor – aki szintén Szegeden végzett, és fél generációval fiatalabb Bakánál –, sokat mesélt róla. Ismertem a költészetét, így amikor Tünde, a felesége felkeresett, szívesen mondtam igent.

– *Szereti Baka István műveit?*

– Nagyra tartom, nagyon jó költő, de én nem foglalkozom külön az irodalommal, csak azzal a részével, amit a magam számára hasznosítani tudok. Amiről úgy érzem, hogy nekem jelent valamit, mondani-
valója van. Baka Istvánnak olyan határozott stílusa volt, hogy nem volt egy-egy dalt elég írni a műveiből. Ezek nagyobb ívű alkotások, estet kell belőlük csinálni. Ezt rögtön éreztem. De erre nem volt megrendelés, hiszen nincs fogadókészség a világban vagy Magyarországon arra, hogy egy Baka-esttel kiálljak. Ehhez kellett Tündiéknak, a Baka István Alapítványnak ez a fantasztikus szervezőképessége. Sajnos kellett ez az évforduló is. (A költő húsz éve hunyt el – a szerk.)

– *Mióta gitározik?*

– Tizenhét éves korom óta, előtte csak zongorázni tanultam. De gitározhatnék jobban is. Hatvanhat éves leszek, szóval ha egyenesen fejlődne az ember, akkor már baromi jó gitáros lehetnék, de sajnos nem vagyok.

– *Úgy tudom, a Kaláka együttesben is játszott. Mesélne erről?*

– Az nagyon régen volt, még 1975-ben. Az együttes tagjai gyerekkori barátaim voltak, egy iskolába jártunk, egy kézilabdacsapatban, egy kosárlabdacsapatban játszottunk, ugyanazokba a lányokba voltunk szerelmesek. Általános iskolába és gimnáziumba is együtt jártam *Gryllus Danival*, *Gryllus Vilivel*, *Radványi Balázssal* és *Mikó Istvánnal*, aki alapította az együttest. Akkor én már szólóban gitároztam, énekeltem, verseket zenésítettem meg, és írtam saját borzalmas szövegeket is. Még *Ascher Tamás* is írt nekem szöveget, amikor gimnazista volt. 1975-ben Pista helye megürült, történtek változások az együttesben, kellett egy tenor hangfekvésű személy nekik, mert mind a hárman bariton hangfekvésűek. Ez lettem én. Nagyon élveztem azt a húsz évet.

– *Mit tanácsol azoknak a fiataloknak, akik zenével szeretnének foglalkozni?*

– A mai zenei stílusok nagyon izgalmasak, sokrétűek, így sok a lehetőség. Azt tanácsolom, hogy járjanak nyitott füllel, ne szégyelljék a zeneelméletet is megtanulni. Egy kis szolfézs később nagy hasznukra lesz, az borzasztó fontos. Hallgassanak sok Mozartot, Puccinit és Beatlest. Ebben a háromban minden benne van, amit a mai könnyű zenében fel lehet használni.

Földi Lili, Király Orsolya